

Sygn. akt IV K 746/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Marcinków

Protokolant: Mariusz Zajac

Przy udziale prokuratora Tomasza Kowalczyka

po rozpoznaniu dnia 8.12.2015 roku

sprawy J. W., ur. (...) w S., syna J. i W. z domu K.

oskarżonego o to, że w dniu 15 sierpnia 2015 roku w S., na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki D. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. ustalając, że J. W. jest sprawcą zarzuconego mu czynu, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k., postępowanie karne o ten czyn warunkowo umarza na okres 3 (trzech) lat próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. w zw. z art. 43a § 1 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 2500 (dwa tysiące pięćset) złotych,

III. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku,

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15.08.2015 roku,

V. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu 100 (sto) złotych opłaty.

IV K 746/15

UZASADNIENIE

Uzasadnienie ograniczone zgodnie z art. 423 § 1a k.p.k. do zakresu zawartego we wniosku Prokuratury.

J. W. popełnił czyn polegający na prowadzeniu samochodu osobowego w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,27 mg/l alkoholu przy ul. (...) w S..

Niewątpliwie, z uwagi na sam fakt istnienia stanu nietrzeźwości, jak i zwiększone niebezpieczeństwo, jakie w takim stanie kierowca stwarza w ruchu drogowym, społeczna szkodliwość czynu oskarżonego przekraczała próg znikomości.

Stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie jest jednak znaczny. Za takim stwierdzeniem przemawia kilka okoliczności.

J. W., kiedy pił dwa lub trzy piwa w swoim mieszkaniu nie miał zamiaru w dalszej części dnia lub wieczoru kierować samochodem. Uczynił tak z powodu, który uważał za ważny, tj. w celu jak najszybszego udania się do miejsca zamieszkania syna. Syn ten zadzwonił do niego, był wzburzony, powiedział, że oskarżony więcej go nie zobaczy. J. W. bał się, że może on zrobić coś sobie lub swojej konkubinie. Jego decyzja o użyciu samochodu miała zatem charakter nagły i wynikała z okoliczności, które były oceniane przez oskarżonego jako bardzo ważne.

Nie ma żadnych podstaw, aby w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego kwestionować, żadna ze stron zresztą tego nie czyniła.

Obiektywna ocena tego czy oskarżony musiał jechać do syna i czy jego obawy były słuszne nie jest możliwa do przeprowadzenia. Nie jest zresztą istotna. Istotne jest bowiem to, że J. W. w swojej świadomości godził się na naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym nie z błahych, również w jego świadomości powodów, ale z powodów, które on sam uważał za bardzo ważne, wynikające z jego ojcowskiej troski i lęku o syna.

O mniejszym niż znaczny stopniu społecznej szkodliwości świadczy także stan nietrzeźwości oskarżonego. Jedyńie o 0,02 mg przekraczał on próg wykroczenia. J. W. znajdował się co prawda w stanie nietrzeźwości, jednak nie była to nietrzeźwość wysoka, a tym samym stan ten nie powodował znacznego wzmożenia niebezpieczeństwa w ruchu drogowym w zestawieniu z kierowcą o dopuszczalnym stanie trzeźwości lub też kierowcą popełniającym wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.

Brak znacznego stopnia społecznej szkodliwości jest tylko jedną z przesłanek warunkowego umorzenia postępowania. Drugą przesłanką jest stwierdzenie, że taki sposób zakończenia postępowania będzie wystarczający dla osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych.

Sąd wydający wyrok jest przekonany, że warunkowe umorzenie postępowania jest wobec oskarżonego całkowicie wystarczające dla osiągnięcia w/w celów rozstrzygnięcia.

J. W. ma 62 lata, prowadzi ustabilizowany tryb życia, po zakończeniu działalności zawodowej przeszedł na emeryturę. Nie był dotychczas nigdy karany, brak jest danych, aby popełniał wykroczenia drogowe, był jedynie karany za przekroczenie prędkości 20 lat temu. Dodatkowo opiekuje się wraz z siostrą 90 – letnią matką, którą woził samochodem na spacer i do lekarzy.

W ocenie sądu oskarżony jest osobą, która działając w sposób nagły i nieprzemyślany dopuściła się przestępstwa, sam jednak fakt przeprowadzenia wobec niego pierwszy raz w jego życiu postępowania przygotowawczego i sądowego oraz konsekwencje z nich wynikające są dla niego już bardzo silnym wstrząsem, który spowoduje pożądane skutki zapobiegawcze i wychowawcze.

Nie można przy tym zapominać, że warunkowe umorzenie postępowania wiąże się dla oskarżonego z konkretnymi dolegliwościami. Przez trzy lata postępowanie to może być podjęte, w razie jakiegokolwiek nieprawidłowego zachowania (okres ten wynika z rodzaju popełnionego przestępstwa i wynikającej stąd potrzeby sprawdzenia trafności postawionej prognozy kryminologicznej w dłuższym czasie), przez rok nie może on prowadzić żadnych pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, a nadto ma zapłacić dość wysokie świadczenie pieniężne oraz koszty postępowania.

Okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych uwzględnia stan nietrzeźwości oskarżonego oraz jego dotychczasowy brak karalności, a także konieczny dla zapobieżenia tego rodzaju czynom w przyszłości stopień dolegliwości dla sprawcy.

Analogiczne okoliczności wzięte zostały pod uwagę przy określaniu świadczenia pieniężnego. Ustalając je uwzględniono również wysokość otrzymywanej przez oskarżonego emerytury.

W rzeczywistości dolegliwości te nie odbiegają w realnym swym wymiarze dla oskarżonego od kar i środków karnych orzekanych wobec nietrzeźwych kierowców (i to takich, których czyny charakteryzowały się znacznie wyższym stopniem społecznej szkodliwości, czy to z uwagi na stopień nietrzeźwości, czy też na powód prowadzenia pojazdu) przed zmianą przepisów, która nastąpiła w dniu 18 maja 2015r.

Ponieważ oskarżony ma stałe dochody, brak jest podstaw do zwalnia go od kosztów sądowych, w związku czym kosztami tymi został on w całości obciążony.